

siderat des del punt de vista purament egoista, o si es vol, menys cru, purament numèric?

Acollim-nos a la fredor dels números i prescindim de tot altre argument moral, malgrat que fins ara hem pretès de demostrar que la nostra Mutual de companys, i generalment totes les mutualitats, han de viure i s'han de nodrir de sentiments, d'entusiasmes. Tenim la seguretat que els que crearen la nostra previsió no es pensaren ni un moment que feien un càlcul, sinó una obra exemplar, de companyonia. Amb números sols no hauríem fet la Mutual, com amb números sols no hem pogut fer l'Assegurança de Vellesa que no ha tingut encara l'ambient i l'entusiasme necessaris.

Però reduïm-nos als números per a rebatre també l'única objecció que pot fer-se.

Admetem primer com a càlculs bons els que hem obtingut amb la nostra pròpia experiència.

La Mutual admetia primer a totes les edats. Després es va limitar l'edat. Posteriorment es va concedir un jubileu i es va permetre altra vegada l'ingrés a totes les edats. Actualment l'edat torna a estar limitada. Doncs bé, sempre el promig d'edat dels Grups s'ha mantingut al mateix nivell de 42 a 43 anys.

S'han fundat grups amb limitació i sense limitació. El promig d'edat no ha variat ostensiblement. En conseqüència la no limitació no perjudica.

Això són fets purament objectius.

La limitació d'edat pot haver evitat l'envelliment natural dels Grups? Si el Grup té un promig de 43 anys i la limitació és a 40 per invalidesa i 45 per vida és natural que no evita sensiblement l'augment d'edat dels grups. El que realment ho evita és l'ingrés d'edats inferiors al límit i això ja hem dit que la limitació d'edat no ho estimula, que el que realment ho fomenta, i precisament a edats molt joves, és l'actuació del Sindicat.

Admetem que els resultats de la nostra experiència no tinguin cap valor. Continuem creient en el perill, que els fets no ens han demostrat, de què la tolerància en l'edat d'admissió pugui ésser perjudicial. Vegem si realment resulta aquest perjudici.

Malgrat es prescindeixi de l'experiència concreta del resultat que ha donat a la Mutual la limitació d'edat, no podem tampoc calcular arbitrà-

riament i hem d'acceptar que la formació per edats de l'estament mèdic català és igual a la constitució actual del Grup I d'Invalidesa, de manera que els mil metges aproximadament que falten ingressar-hi tenen un promig d'edat igual al grup de socis existents.

Aquest Grup és el més carregat d'edats altes i dona un promig d'edat de 41'96. Tots els altres Grups, excepte el IV i V d'Invalidesa, estan per damunt d'aquesta edat mitja i les edats altes hi són en número molt més reduït.

En conseqüència, si equiparem tots els Grups al primer d'Invalidesa i admetem tots els socis de totes les edats que falten ingressar-hi obtindrem una reducció en el promig d'edat, de 43'36 que està el primer de Vida, per exemple, baixarem a 41'96 que és el promig del total de metges de Catalunya i Balears.

Si creiem que suprimint la limitació d'edat ingressaran només els metges d'edats superiors als límits, la qual cosa és una opinió absolutament pessimista, i comparem la formació dels grups amb el tipus del I d'Invalidesa, tindrem que l'augment de promig d'edat en els diversos grups oscil·larà d'1.75 a 2.35 anys.

Llavors, com que no podem admetre l'estancament absolut de la Mutual, hem de calcular que els elements joves anirien ingressant en la proporció actual que causa una reducció en el promig d'1.35 a 0.50 cada any. El resultat seria que amb 3 ó 4 anys s'hauria tornat a nivellar el promig, fins arribar al tipus del Grup I d'Invalidesa que des de la fundació, l'any 1921, a fi del 1929, oscil·là de 41'11 a 41'96 i que arribà a l'edat màxima de 42'18 a principi del 1928.

L'examen detingut d'aquestes dades ens demostra que l'interès de la Mutual no està en la limitació d'edat, sinó en el major ingrés dels joves, la qual cosa serà sempre el resultat de l'actuació del Sindicat.

* * *

Entenem que l'eloqüència dels fets ens hauria evitat les altres consideracions a no ésser que el nostre desig en formular la proposició, és que s'inspiri la resolució que recaigui en motius d'indole moral i de conveniència social que hem exposat i que resumim en els següents extrems:

Que la Mutual ha d'ésser un mitjà sindical i no un fi.